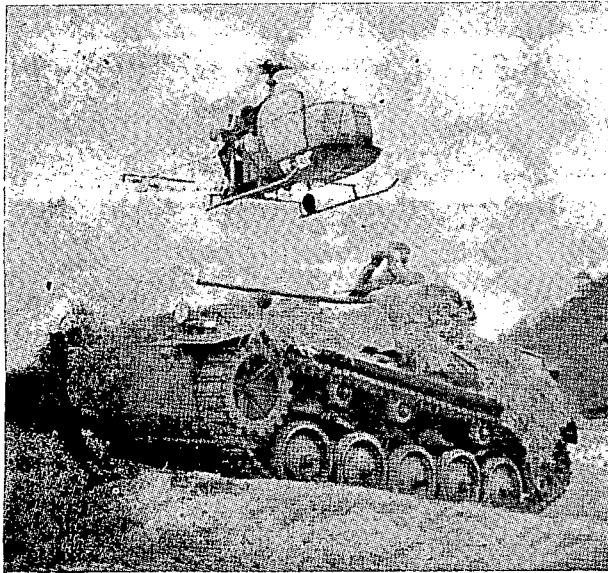

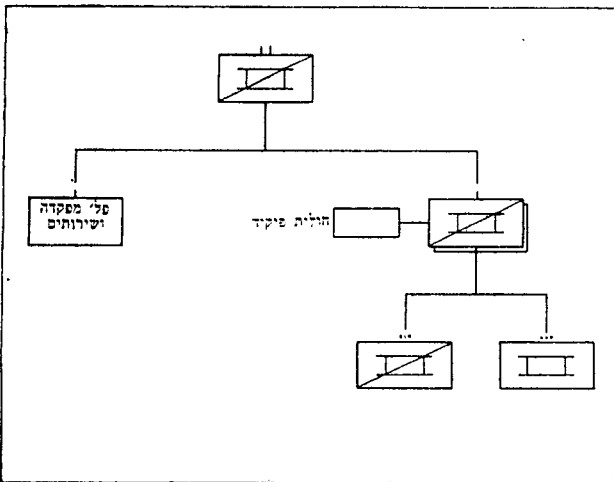
מעריך-סיוור דיביזיוני

(הדוגמה המערב-גרמנית)

צמד-סיוור: הטנק והמסוק

הסיוור הוא מכלול של כוחות ואמצעים: היחידות ויחידות המשנה המיוחדות, שנועדו לסיוור קרקעי; אמצעי הגילוי והאיכון המכ"מיים, לסוגיהם; „תעופת-הצבא“ — מטוסים-קלים ומסוקים, השייכים במישרין לחיל-הצבא (להבדיל מחיל-האוויר, שהוא זרוע נפרדת בפני-עצמה); ויחידות של סיוור-ארטילרי „מקצועי“; ובתוך היחידות, נוסף על כך — מוצבי תצפית וצופים של המחלקות, הפלוגות, גדודי הרגלים והשריון ושל סוללות הארטילריה וגדודיה. כלל הוא, שהגייסות מקבלים את הידיעות הדרושות לא רק ממקורות הסיוור המרכזי אלא אף במישרין, בהשיגם אותן במהלך הקרב.

ציור 1: מבנה גדוד סיוור דיביזיוני

יחידות ומבנה

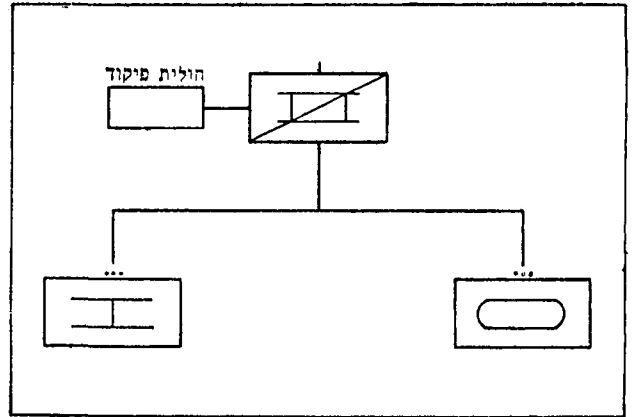
בתקן של כל דיביזיה נכלל גדוד-סיוור (ציור 1); ובזה של בריגדת-חרמ"ש (רגלים), או בריגדת-טנקים — פלוגת סיוור (ציור 2).

גדודי-הסיוור — גם של דיביזיות-חרמ"ש וגם של דיביזיות-הטנקים בנויים באופן אחיד. גדודי-הסיוור כולל מפקדה, מטה,

הסיוור בעוצבה גדולה שוב אינו ענין של פטרול רגלי מתגנב, או אף של צמד שריוניות המסיירות הרחק קדימה. ודאי, מדי-פעם גם לאלה יימצא בו מקום — אך במסגרת הרבה יותר רחבה ומורכבת. הצבאות הגדולים מגלים ענין רב בסוגית הסיוור החדש, כנראה בגלל העובדה, שבמלחמה החדשה משלבים אמצעים משוכללים, מהירים מאוד, או רחוקי-טוח מאוד: שריון, ארטילריה ארוכת-טוח, טילים נ"ט, טילי קרקע-קרקע, כוחות מוצנחים ו„ממוסקים“. והנה, בראשית 1965 הביא ירחון-קצינים של הצבא הסובייטי סקירה על אופיו של הסיוור בדיביזיה של ה„בונדסוואר“ המערב-גרמני. במרכזו של מערך-סיוור זה נמצא גדוד הסיוור הדיביזיוני. גדוד הסיוור הדיביזיוני זיוני מהוה רק מרכז למערך רחב יותר ומורכב למדי; פלוגות-הסיוור החטיבתיות ממלאות בו תפקידים חיוניים, ובלעדיהן לא יוכל הגדוד-הדיביזיוני להת- מסר כיאות לתעודתו, שהיא, בראש וראשונה, סיוור קרקעי לעומק רב, ובחזית רחבה. זאת ועוד: שוב אי-אפשר לנתק את הסיוור הקרקעי מן ה„סיוור מלמעלה“ — זה המתנהל באמצעות עיניהם ומכשירי-הם של טייסי המטוסים והמסוקים. אי-אפשר בלעדי זה האחרון — לא באשר לטוח, לא באשר לזויות-הראיה ולא באשר למהירות סקירת השטח והעברת התוצאות. כן שוב אי-אפשר בלי תצפית רבת צורות ואמצעים: תצפית רגילה, זו הרואה בלילה, זו הרואה את „הבלתי-נראה“ באמצעות מכ"מ וזו ההופכת צלילים לאיכוני כלי-ידיה. רק כל אלה יחד מהווים מערך-סיוור אמתי של עוצבה גדולה. ואמנם, נוהגות הסקירות הסוביטיות העוסקות במערכי-סיוור זרים (על עצמם אין אוהבים לספר הרבה) להציג מערכים מקיפים כאלה; וכן גם הפעם, לגבי מערך-הסיוור המערב-גרמני.

דיביזיות-הרגלים (החרמ"ש) של הצבא המערב-גרמני נבנות, בכל השטחים, כהתאם למגמות החדשות של ארגון מבצעי ושל הרכב יחידות ועוצבות; אותו הדין — יחידות הסיוור.

כל פלוגת-סיוור משלחת מתוכה פטרולים (2-3 נגמ"שים וטנק בכל פטרול), והללו יכולים להתרחק ממנה עד כדי 5 ק"מ. הפטרולים, בשמרם על כלל-היסוד, "לראות הרבה - בלי להתגלות", משתדלים להימנע מלהיכנס לקרב עם האויב; ותוך שימוש מושכל בתנאי השטח צופים הם אחר פעולותיו. בסך-הכל יכול הגדוד להקצות מתוכו 10-12 פטרולים. אך, כמובן, לא כולם פועלים בעת ובעונה אחת - חלק מן הכוחות והאמצעים נשאר שמור כעתודה. 5-7 פטרולים עשויים לפעול בעת ובעונה אחת; ויחד עם אלה ששוגרו על-ידי הבריגדות של הדרגה ראשון (שתי בריגדות, 2-3 פטרולים כל אחת) יגיע מספר הפטרולים לדיביזיה ל-13-9 בממוצע.

ציור 2: מבנה פלוגת סיוור חטיבתית

פלוגת-מפקדה ואספקה, פלוגת-קשר ושתי פלוגות-סיוור. כוח האדם שבגדוד הוא למעלה מ-300 איש; לגדוד - 10 טנקים בינוניים (לרוב M-48), כ-30 נגמ"שים ו-30 משאיות. אם נתבונן עתה בפלוגת-הסיוור שבגדוד, ניוכח כי לחימושה ולציודה של הפלוגה (וממילא - לטקטיקה ולאורח-הסיוור שלה) קריאותי ברורים. כל פלוגה מורכבת ממחלקת-סיוור וממחלקת טנקים-בינוניים. הפלוגה מונה, תקנית, 90 איש, ובה 5 טנקים, 13 נגמ"שים, 2 מכוניות ר"ר אופנועים.

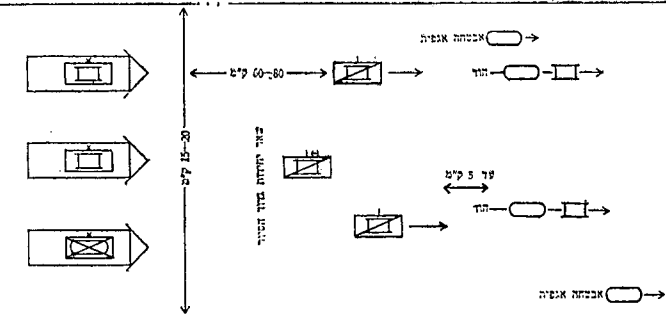
נמצא, שגדוד-הסיוור הגרמני (וכמוהו - הפלוגות החטיבתיות) שייך לסוג יחידות-הסיוור הגבויות על שימוש בשתי צורות רכיב סיוור בלבד: הטנק והנגמ"ש. שלא פניחות-הסיוור הבריטיות (והגרמניות במלחה"ע השניה), מותר הוא על השימוש בשריונית, אשר עצם מובנה בגרמנית הוא, "רכב-סיוור משורין". אך יהבן שיותר מזה יש לתהות על היעדרם המוחלט - כנראה - של הגיפים במערך אמצעי-הסיוור. קשה למדי לעמוד על הסיבה לכך. אולי נעוצה היא בהנחת-היסוד, לפיה הכל בצבא צריך להיות מוכן מראש להתנגשות ב,תנאים אטומיים". זוהי הנחה שבגללה טוענים כליכך הרבה בזכות רכיב-השריון הסגור והאטום לחדירת קרינה. נראה שהנחה זו היא הקובעת לגבי שיקוליו של ה,בונדסוואר", החושב רק במושגי פעולה באירופה-התיכונה.

אורח הפעולה

כלל גדול הוא: גדוד-הסיוור, בדרך כלל, מופעל בהרכבו המלא, ללא פיצולים, הקצאות או הפרשות. זהו כלל שמפקדי-עוצבות עלולים, לעתים קרובות, לעבור עליו, ומשום כך הוא מודגש במיוחד. כמרכז יוכל הגדוד - נוסף על תפקידו הישיר כמסייר - לפעול, בהתאם לעצמתו ולהרכבו, בכמה שטחים סגוליים. הוא מסוגל לשמש כמשמר-הקדמי של הדיביזיה; לחפות על נסיגת הגייסות (בהגנה ניידת או בפעולה משהה) - ולפעול נגד כוחי חיתה-מוטס של היריב.

בהתקדמות לקראת התקפה

בשלב של תנועה מתוך עומק המערך לקראת התקפה "מתוך תנועה", מנהל הגדוד את סיוורו בגזרה שרוחבה 15-20 ק"מ. בשנים-שלשה כיוונים או נתיבי-מסע יסודיים, בריחוק עד 80-60 ק"מ מהכוחות-העיקריים של הדיביזיה (ראה ציור 3).

ציור 3: גודד סיוור במסעה-התקדמות של הדיביזיה

כמובן, אין פירושו של דבר כי צפיפותם החזיתית של הפטרולים (ברצועה, שרוחבה, כזכור, 15-20 ק"מ) תהיה מקיולומטר ומשהו עד 2-3 ק"מ. הפטרולים יהיו גם מדורגים לעומק (והרי ביניהם גם הפטרולים של הבריגדות), ומהם יוקצו כמה גם לתצפית וסיוור באגפים. יתכן שהצפיפות החזיתית הממוצעת תהיה 4-5 ק"מ.

בהתקפה

המשימות המוטלות על הגדוד הן: לגלות מהו ריכוז-הכוחות של היריב, לאכן את המטרות למהלומות-גרעיניות ולקבוע מיקומם של המכשולים, אמצעי-הבלימה, עמדות-האש של ארטילריה ומרגמות, מוצבי-הפיקוד והעתודות. תשומת-לב מיוחדת מופנית להעברה מהירה ביותר של הנתונים על האויב, ולשם כך מצויים למעלה מ-80 מכשירי-אלהוט.

משהתחילה ההתקפה, חודר הגדוד לתוך עומק הגנת היריב, בנצלו לכך קטעי-מערך שלא הוחזקו על-ידי גייסות, או כאלה

הטנק הבינוני M-48A 2

בקרב היתקלות

מספרן קרב-היתקלות, עיקר שאיפתו של גדוד-הסיור היא לקבוע, בעוד מועד, מהו קרבת-הפרסותם של כוחות-האויב העיקריים ומהו כיוון פעולותיהם; כמרכזן עוקב הוא אחר יחידות-יריב נוספות המתקרבות אל שדה-הקרב. הגדוד מבצע משימות אלה באמצעות תצפית, אותה מארגנים פטרול-הסיור (ראה ציור 4). אל האזורים המשוערים של ריכוזי-אויב ושל עמדות-האש של אמצעי פגיעה טילית-גרעינית נוחתים ממסור-קים פטרול-סיור מיוחדים, בעלי הרכב ואופי מתאימים.

אם במהלכו של קרב-היתקלות יגלה גדוד-הסיור תנועת אויב האוגפת את הדיביזיה, ואולי אף מאיימת להגיע לעורפה של זו, נכנס הוא בקרב עם כוחות אוגפים אלה, כדי להשהותם או לבלמם. הן הגדוד והן פלוגות-הסיור של הבריגדות (היינו — הפלוגות החטיבתיות) משתמשים שימוש נרחב במארבים המוצבים על נתיבי תנועתו של היריב, ומבצעים פשיטות על

המוגנים בכוח-מועט, או כאלה שהודברו כיאות באשנו-אנו. הארטילריה פועלת לאבטחה ולסיוע; ובמקרים מסוימים מופעלות גם מהלומות מן האויר.

אם נתקל הגדוד במערכים של האויב, משתדל הוא לעקפם ומעביר למפקד הדיביזיה את הידיעות על הרכב כוחות האויב ואמצעיו, על מיקומם והיערכותם. אם אי-אפשר לעקוף את המערכים, רצוי שהגדוד יפרוץ לו דרך תוך-קרב, בהלמו באותם קטעים שהגנתם חלשה. אם נכשל בכך, מוסיף הגדוד לקיים את התצפית; ואחר-כך, יחד עם היחידות התוקפות, שקרבו והגיעו בינתיים, הוא מבצע התקפה על האויב. משהתר חיל האויב לסגת, מיד מבקיע הגדוד בכיוון אל כוחות-היריב העיקריים, כדי לאמוד את הרכבם, כיוון תנועתם ואופי הפעור לות המתנהלות עליהם. השתתפותו הפעילה של הגדוד בהתקפה על האויב עלולה לגרוע מכוחו (עקב אבידות באנשים וברכב) ולשבש ארגונו, אולי עד כדי ירידה חמורה ביכולתו לנהל אחר-כך את פעילותו-העיקרית — המשך הסיור. אולם, לעתים באה עזרתו של הגדוד ברגע המכריע ומביאה להשגת ההבקעה. הבעיה היא: האם נכון וכדאי לשתף את גדוד-הסיור בקרב? קיים עם זאת החשש, שבאם הגדוד לא יושיט עזרתו — לא תושג ההבקעה ולא יוצר הסדק הראשון הדרוש לחדירתו ולסיורו בעומק, ואז לא יוכל למלא תפקידו. במסע, מתוך ציפיה לקרב-היתקלות אפשרי, משתנה מדי-פעם אורח פעולתו של גדוד-הסיור. בתחילה, כשהריחוק מן האויב עודנו ניכר, משגר גדוד-הסיור פטרול או שניים. ואילו ככל שמתקרר בים אל האזור המשוער של היתקלות אפשרית ביריב, גדל מספרם ומגיע לארבעה-חמשה פטרולים.

בהתקלו בכוחות קטנים של האויב, שובה אותם הגדוד, או משמידם. כשנתקל ביריב חזק יותר, למשל — ביחידות-האבטחה של האויב, אין הגדוד מסתבך עמן בקרב, כי אם עוקפן, בשאפו להגיע בהקדם האפשרי למגע-תצפית עם הכוחות העיקריים של היריב.

כשגילה את שדרות הכוחות-העיקריים, מארגן הגדוד תצפית שיטתית בכל האמצעים שלרשותו ונוקט צעדים לשבית שבויים.

ציור 4: גדוד סיור בהתקדמות ובקרב-היתקלות

מטות, על מרכזי-קשר ועל מכוניות-מטה — לשם שבית שבויים, תפיסת תעודות והשמדה של כוח-אדם אויב.

בהגנה

בהגנה (בין נידת ובין ניחת) פועל הגדוד בתוך „חגורת-האבטחה“, בריחוק עד 20 ק"מ, או אף למעלה מזה, מן הפאה-הקדמית של מערך-ההגנה. משימתו — לאכז את ריכוזו של האויב, ובה בשעה להטעות אותו באשר למיקומם האמתי של הגייסות המגינים.

בהגנה מתנהל הסיור באמצעות פטרולים וצופים. את משימור תיהם ממלאים הפטרולים באמצעות תצפית ומארבים. לשם סקירת השטח ופרטי-נוף שמסביב, משלח מפקדו של פטרול כל-יריב אחד למרחק-מה קדימה — לטנת קשר-ראיה — כדי שיוכל לעקוב אישית אחר פעולותיו של רכב זה, ובמקרה הצורך לסייע לו באש. המארב הוא אמצעי-סיור נפוץ מאוד. הכננה היא להציב מארבים, ביחוד בנתיבים הסבירים ביותר לתנועת האויב, כדי להתנפל עליו לפתע וללכוד שבויים, תעודות ודוגמאות של נשק וציוד טכני.

לאחר שמילא את תפקידיו ב„חגורת-האבטחה“ ונסוג קרוב יותר אל מערך-ההגנה, מארגן הגדוד תצפית אחר היריב, העלול להיערך לקראת התקפה. כן עשוי הוא לחפות על

אם זהו כלל פעולותיו של גדוד-הסיור, הרי שבפרק זה, לכאורה, לא שונה דבר ממה שהיה נהוג, בתור כללים ליחידות-סיור, במלחמות-העבר. אכן, אלה הם קיום כללים בלבד. ואילו ה„טכניקה“ — של שלב זה בפעולות יחידת-הסיור — ללא ספק מושפעת מאוד מתנאי הזמן החדש. למרבה האכזבה התעלמה הסקירה מה-„טכניקה החדשה“ הנהוגה בצבא המערב-גרמני, כמו בצבאות חדישים אחרים. לא מוזכרים כאן כלל את המאמצים הנעשים כדי לא להתגלות לסיור-אויבי של היריב (בהסואה, אורח-התנועה, שימוש בהטעיות שונות, שימת דגש על סיורי-לילה ועוד); כמו-כן, לא מוזכר שיתוף-הפעולה ההדוק עם האויריה, לא עמדו על הנוהגים לחלוקת הכוחות והתפקידים, שתידרש עם היתקלות באבטחת-אויב ממשית לצורך כפול: מאמץ לריחוק יחידת-האבטחה היריבה — ולעקיפתה, בריכוז, כדי להמשיך בתנועה לעומק. עוד עיקרים „טכניים“ אחדים לא הוזכרו כלל.

קשה לדעת אם שיקולי „בטחון“ או, פשוט, הרצון לקצר, הם שגרמו להיעדרם של כל אלה מן הסקירה. אמנם, משהו מכל אלה מוזכר להלן — אך בנפרד — ובקשר ל„אווירית-הצבא“.

נכונה לפתוח מידית בסיור בכיוון בו מתבצעת הבקעת מערך-ההגנה של האויב.

במצב הגנה מקימה הפלוגה 3-4 מוצבית-תצפית בחזית ובאגפים, ומשגרת פטרול-סיור או שנים למרחק עד 10 ק"מ ממערך-ההגנה. שאר כוחותיה של הפלוגה מופעלים בינתיים לחיפוי על האגפים, להשמדת חבורות אויב שהסתננו לתוך מערכה של הבריגדה, ולביצוע פשיטות ומארבים. אם נאלצת הבריגדה לסגת, פועלת הפלוגה בצותא עם היחידות-המחפות.

ברמה זו מורגש, ודאי — באורח הסיור, ובמידת גמישותו האפשרית — היעדרו הכמעט מוחלט של רכב בלתי-משורין קל (כנון הגיפ) שכבר הוזכר לעיל. גודלם של הנגמ"שים בפלוגות-הסיור והדגם „הקצר“ (כפי שנגמ"שים אלה שנועדו לחצאי-כיתות מכונים „בבונדסוואר“) מאפשר, אמנם, הקצאת צופה או שנים לתצפית מעמדה שנתגלתה כנוחה ומבטיחה במיוחד, אך אינו מאפשר שי-לוח פטרול (או חוליית-פשיטה) של 3 עד 6 אנשים, בלי שירותק הנגמ"ש עצמו. כרגיל, כבכל דגם ארגוני-צבאי, יתרונותיו של מבנה מסוים זה אינם מבטלים את חולשותיו.

גדודי החרמ"ש ופלוגותיו

כידוע, אין אמצעי-סיור תקינים מצויים בדרגי גדודי-הרגלים (חרמ"ש) ופלוגות-הרגלים (חרמ"ש). אך, כמובן, עצם הפונדקציה של סיור ברמות אלה היא צורך שדחופות אינה פחור תה כלל מאשר באחרות, ובהתחשב בתחושתם של מפקדי יחידות אלה — ודאי שדחופותו רבה עוד יותר. על כן מוצא אים המפקדים דרכים ואמצעים לנהל „סיור משלהם“. במצאי אות — עומדות לרשותם אפשרויות ידועות, וצריך רק לדעת להשתמש בהן כראוי. אפשר לומר כי בדרג הגדוד מתנהל עיקר הסיור, לעתים קרובות, על-ידי עמדות-תצפית ארטי-לרית קדמיות ועל-ידי התצפית של הפלוגות. הן בגדוד והן בפלוגה נוהגים לארגן את התצפית בכל צורה מצורת-הקרב. התצפית מתנהלת ללא-הפסק, בכל מוגד-האויב ובכל מסיבות שהן. לתכלית זו מקימים בגדוד — בין בהתקפה ובין בהגנה — שנים-שלשה מוצבי-תצפית, ובכל אחד שלשה-ארבעה אנשים; ואילו בפלוגה — מוצב או שנים. מוצבי תצפית אלה מצוידים במכשירים אופטיים מתאימים (משקפת, טלסקופ-תצפית ומקוון). בסך-הכל יכולים להיות בגדוד 14-18 מוצבי תצפית כאלה: 3-6 — בפלוגות-הרגלים (החרמ"ש); 3 — המוקד צות ממחלקת המרגמות בנות 120 המ"מ; 3 — ממחלקת המרגמות בנות 81 המ"מ; 3 — מגדוד ההוביצרים בני 105 המ"מ, הפועל בסיוע-ישיר לאותו גדוד-הרגלים (חרמ"ש).

במהלכה של התקפה מדלגות התצפיות קדימה, בהתאם לתכניות-הקרב של היחידות המתקדמות בדרג-ראשון. בשעת פריסת-פתע לקרבת-התקלות, וכן במהלכה של התקפה, או כאשר הגדוד פועל כמשמר-קדמי — משוגר מן הגדוד, למרחק עד 10 ק"מ, פטרול-סיור; לפטרול זה נקבע הכיוון בו עליו לסייר, או יעד הסיור.

הטכניקה לתצפית-לילה

לצורך תצפית בתנאי ראות מוגבלת, משתמשים הרבה בצבא המערב-גרמני במכשירים „אינפרא-אדומים“ ובמכשירי-תאורה

נסיגת כוחותיה העיקריים של הדיביזיה, בנהלו קרב לפי אורח הפעולות-המשהות; ואזי נוהגים לתגבר את הגדוד בטנ"קים, בארטילריה ובאמצעים אחרים.

כמו הקטע הון בסיור במסע-התקדמות, כן גם הקטע הון בפעולות-הסיור-והתצפית בהגנה לוקה בחסר. בראשון לא הוצגו כראוי שיתוף-הפעולה ההדוק עם הסיור-האויב, והמסקנות הנובעות ממצאותו של אמצעי-סיור זה גם בידי היריב. בקטע השני חסר התיאור של השימוש השיטתי באמצעי הסכניים העיקריים החדישים של הסיור (המכ"מ, המכשירים האינפרא-אדומים וכו') ושי-לובם המתמיד בארגון הכולל של הסיור. כמו-כן לא צוינו, לגבי הסוגיה של „גד-סיור“, המסקנות הנובעות מהפעלת אמצעים אלה על-ידי האויב המתוכנן להתקפה. אמנם, ציונים כאלה — אף שהנם חלקיים — ימצאו עוד להלן בקטע מיוחד.

פלוגת-הסיור החטיבתית

לכל בריגדת חרמ"ש או טנקים פלוגת-סיור, המורכבת ממפקדה, מחלקת טנקים-קלים ומחלקת נגמ"שים. בפלוגה 125 אנשים, 5 טנקים-קלים מדגם M-41, 16 נגמ"שים „הוצ'קיס“, 11 מכוניות ושלשה אופנועים, נשק נ"ט ונשק קל. ● הטנק M-41 מתוצרת ארה"ב („בולדוג-וקר“) חמוש בתותח בן 76.2 מ"מ ובמקלע. משקל הטנק 23 טון; צותו — 4 אנשים; עובי שריונו — 32 מ"מ בתובה, 38 מ"מ בצריח; „בטן“ הטנק היא 60 פגזים לתותח, 4,600 כדורים למקלע; טוח פעולתו הוא 130 ק"מ.

● הנגמ"ש הזחלי מדגם „הוצ'קיס“: משקלו — 5.6 טון; עובי שריונו — 7 מ"מ; צותו — 5 אנשים; חימושו — תותח-ארטומטי בן 20 מ"מ.

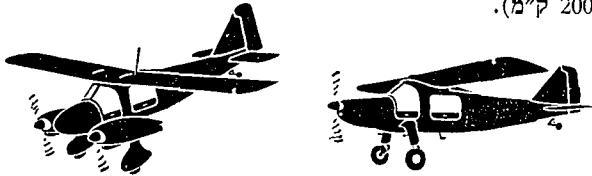
הפלוגה מנהלת את הסיור בצירי התקדמותה של הבריגדה או בגזרות מסוימות שנקבעו לה. במסע, ובשלב של קידום הבריגדה מתוך עומק המערך, לקראת התקפה „מתוך תנועה“, מסיירת היא בגזרה ברוחב של 8-12 ק"מ, ומתרחקת מן הגוף העיקרי עד כדי 30-50 ק"מ. תנועתה מתבצעת בדלוגים, מתחום טקטי אחד למשנהו.

אם עורכת הבריגדה התקפה לא „מתוך תנועה“, מתקדמת הפלוגה אחרי תבניות-הקרב של גדודי הדרג-הראשון, כשהיא

הטנק M-41 („בולדוג-וקר“)

עם פטרוליה-סיור שעל הקרקע, עורכים, בדרך-כלל, סיור-אוויר בעומק של 15—20 ק"מ, או אף למעלה מזה. לניהול סיור-האוויר משתמשים במטוסים מתוצרת מערב-גרמניה: דר-27 ודר-28 — שניהם מתוצרת דורניץ. אורכם של מטוסים אלה הוא 9 מ'; מוטת-הכנפים — 14 מ'; המשקל בשעת ההמראה — 2,325 ק"ג; המהירות — 275 קמ"ש; טוח-הטיסה — 1,150 ק"מ; ה"תקרה" — 6,300 מ' — היינו: אלה הם מטוסי-תצפית מובהקים. אשר למסוקים, משתמשים במסוק האמריקאי "גל" (המהירות 155 קמ"ש; ה"תקרה" — 4,900 מ'; טוח-הטיסה — 200 ק"מ) ובצרפתי "אלואט-2" (המהירות — 180 קמ"ש; ה"תקרה" — 4,500 מ'; טוח-הטיסה — 200 ק"מ).

מטוסי-סיור, דר-27, ודר-28

כמו בצבא ארה"ב, קיימת בצבא גרמניה-המערבית המגמה לאפשר לדיביזיה נהל פעולות-מטוסות עצמיות, ולו בהיקף מוגבל, ול-העביר את הסיור במידה מרובה ל"פסים אוויריים". אולם, גודלה והרכבה של הטייסת המצורפת לדיביזיה המערב-גרמנית מעוררים את הרושם, שטרם הגיעו כאן לאותה דרגה אליה הגיעו בצבא-ארה"ב. עובדה זו בולטת כשמנסים להשוות טייסת זו ל"פלוגת-האוויריה", בצירוף "גונדת" הסיור-האווירי המיוחדת, שבדיביזיה האמריקאית החודשה. עם זאת, דומה כי לפנינו שלב קצת יותר מוקדם של תהליך דומה.

אמצעי-האיכון הארטילריים

מערך-הסיור בצבא המערב-גרמני מושתת על שילוב אינטנסיבי של אמצעי-התצפית העצמיים (ומסופחים) של הארטילריה.

תפיסת-היסוד באשר לתכליות הסיור מחייבת הפעלה כוללת-משולבת של כל האמצעים וסוגי-כוחות שבדיביזיה המסוגלים לתרום דבר-מה לסיור. לפי תפיסה זו מנהלים פעולת תצפית-סיור בהתמדה גם באמצעיהן התקניים של יחידות-הארטילריה וגם בסוללת איכון המוקצית למטרה זו מתוך גודד האיכון של מפקדת-הקורפוס.

נוסף על כך, כלולה בסוללת-המפקדה של הרגימנט-הארטי-לריה-המעורב גם מחלקת-מכ"מ, המצוידת בשלשה מכשירי-מכ"מ שנועדו לאכן ולטווח את עמדות-האש של סוללות המרגמות והארטילריה ולסייע לירי של הגדוד-המעורב של הובי-צרים בני 155 מ"מ ובני 203.2 מ"מ, וכן לירי גדודי התותחים בני 155 מ"מ, אותם מספחים אל הדיביזיה כ"ארטילריה-מתגברת".

את מכשיר המכ"מ נוהגים להציב, כרגיל, במרחק של 2—4 ק"מ מחזית המערך, מתוך חישוב שעמדה זו תאפשר קיום תצפית לכל רוחב הגזרה שהוקצתה לדיביזיה. לשם שיתוף-פעולה הדוק ביותר עם גדודי-הארטילריה, נמצאות, בדרך-כלל, תחנות-האיכון-והטיווח סמוך למרכז-ניהול-האש של הגדוד הארטילרי. בינן ובנינו קיים קשר קוי.

מסוגים שונים. כן מקדיש עתה פיקודו של הצבא תשומת-לב מרובה להחדרת מכשירי-טלוויזיה צבאיים לשימוש בגייסות.

סיור אלים ופשיטות

על מפקדי הדיביזיות, הבריגדות והגדודים מוטל לארגן פשיטות, המתבצעות הן ביום והן בלילה. פשיטות לאור היום מסתייעות באש ארטילריה ומרגמות.

סיור אלים מתבצע בגזרה רחבה, בצורת סדרה של פעולות-גישוש תוקפניות בכיוונים נפרדים ושונים. מארגן אותן מפקד הדיביזיה עצמו, שבדין גם הסמכות וגם האחריות להחלטה כזו. הוא מפעיל לשם כך כוחות ואמצעים בהיקף כזה, שהיריב אנוס לגלות, על-ידי תגובותיו, את היערכותו האמתית לקראת הקרב ואת מיקום נשקו.

* * *

בציור מס' 5 מוצגות האפשרויות לסיור, הנוצרות הודות לשימוש במכלול האמצעים שבדיביזיה. דעתם של המומחים

מס' סדר	כוחות ואמצעי-סיור			עומק הסיור
	א	ב	ג	
1	מטוסים	12	✂	ד
2	מסוקים	12	✂	
3	גדוד סיור	1	☒	
4	פלוגת-סיור של הבריגדה	3	☒	
5	מסוקים	9	☒	
6	תחנות מכ"מ	3	⊕	
7	עמדות תצפית	64—103	⊕	
8	עמדות כנלי-סוללת	4—6	☒	

ציור 5: העומק והתחפות-הגומלין של גדודי הסיור

הצבאיים הגרמנים היא, כי מערך-הסיור שבדיביזיה מאפשר למפקדי היחידות ועוצבות-המשנה שבה לקבל במועד הנכון את הידיעות, שהן הכרחיות גם להפעלתו התכליתית של כל מערך כלי-הנשק שלרשותם (ובמקרה הצורך גם של נשק גרעיני) וגם לשליטה נאותה בגייסות ובמהלכה של המערכה.

אמצעים נוספים לסיור

האוויריה-העצמית

לדיביזיות-החרמ"ש (וכמוה — לדיביזיות-הטנקים) טייסת "אוי-רית-הצבא", ובה למעלה מ-20 מטוסים ומסוקים. טייסת זו נועדה, בעיקר-של-דבר, לתפקידי קישור ואבטחה — ולבני-צוע משימות שונות של הובלת-גייסות. אך אפשר להטיל על כלי-טיס אלה גם משימות-סיור; ואם המצב באוויר נוח — גם משימות של בקרת אש-הארטילריה.

מטוסיה ומסוקיה של טייסת זו, המקיימים שיתוף-פעולה הדוק

מסוקים, "בל", ו"אלואט-2"

